I DAG HAR FRÄLSNING VEDERFARITS DETTA HUS

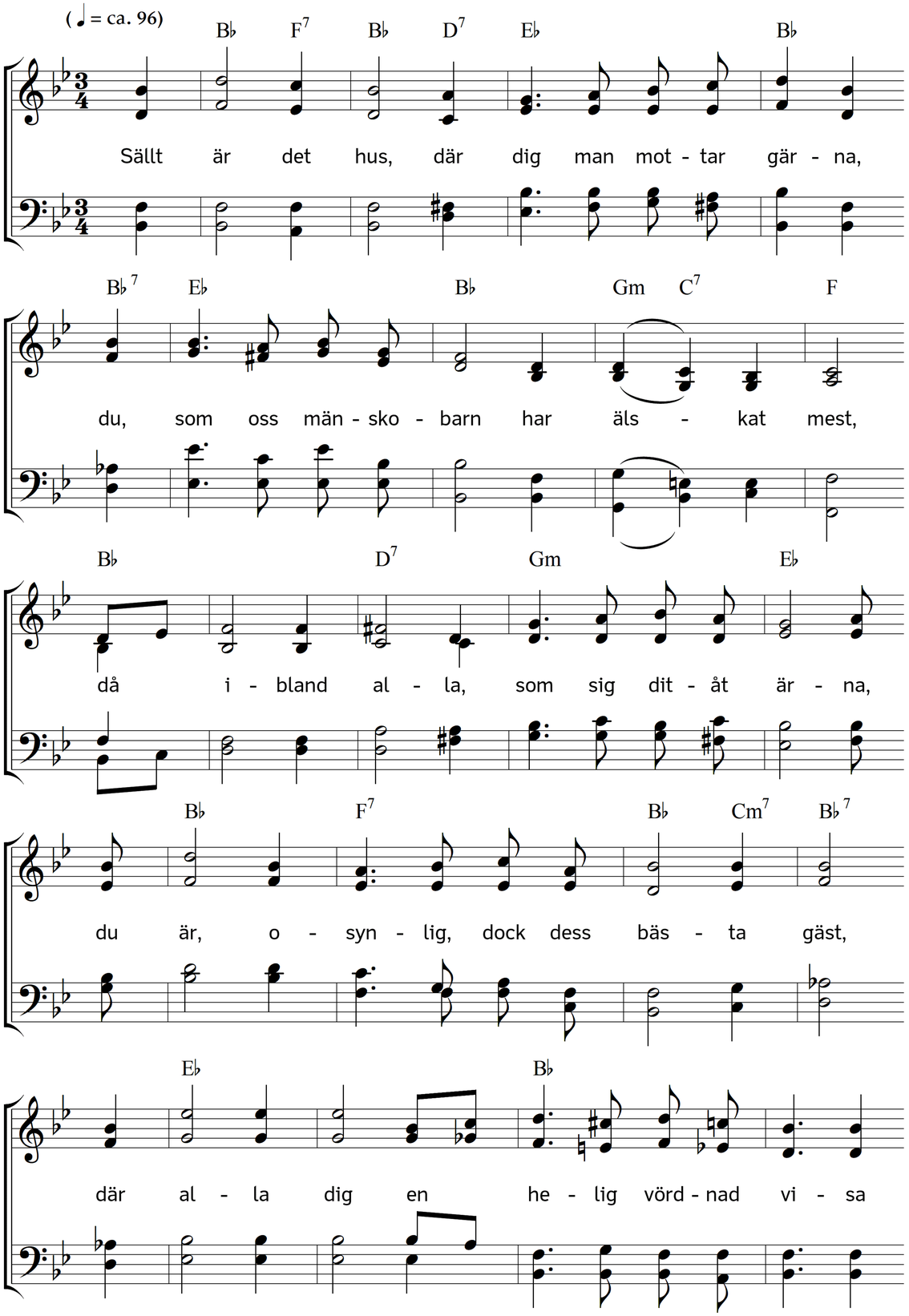

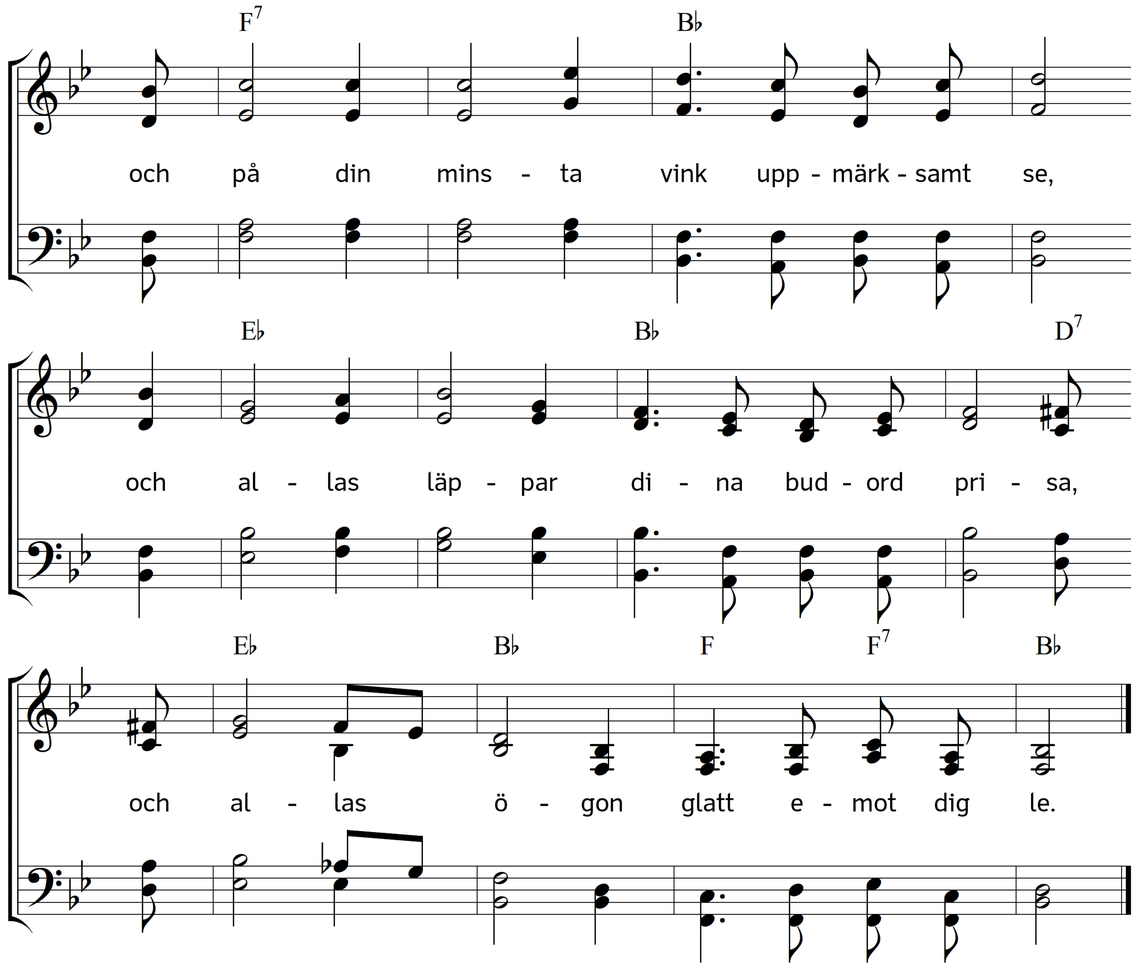

2. Sällt är det hus, där man och hustru båda
uti din kärlek ens till sinnes gå,
där stilla fridsamhet och endräkt råda,
och uti tron på samma grund de stå.
I kärlek de varandras fel fördraga
och hoppas än i livets nöd och brist,
och skiftar lyckan, av din hand de taga
den onda som den goda dagen visst.

3. Sällt är det hus, där man de kära späda
på bönens armar bär upp till din famn,
du barnavän, som föda kan och kläda
och har ett namn som ljuvsta modersnamn,
där dag för dag med ren oskyldig tunga
de äro med och stamma Herrens pris,
det helga ord förstå, din nåd besjunga
och älska fädrens Gud på barnens vis.

4. Sällt är det hus, där trogen tjänarinna
med glädje stannar kvar år efter år
och lärer sig av samma önskan brinna,
ej efter lön men Herrens bifall trår,
som vet ditt klara öga på sig vaka
och väl förstår hur hon sig skicka skall
och som vill hellre nöjets lust försaka
än trohetsplikten i sitt ringa kall.

5. Sällt är det hus, som söker dig i sorgen
och ej förgäter dig på glädjens dag.
I torparstugan och i kungaborgen
vad är väl mänskors tröst? – hur arm och svag!
Men när en gång vårt timglas är utrunnet
du leder själv oss till din himmels ljus,
där allt är ljust, ty mörkret är försvunnet,
hem till det stora, sälla fadershus.

Text: Carl Johann Philipp Spitta. Översättning: Torsten Lundberg. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Källa: www.christmysong.com/1505/